

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 9. kolovoza 2015. [\[Multimedia\]](#)

Dopustimo Ocu da nas "privuče" Isusu

Draga braćo i sestre, dobar dan! Na ovu nedjelju se nastavlja čitanje šestog poglavlja Ivanova Evanđelja u kojem Isus, nakon što je učinio veliko čudo umnažanja kruhova, narodu objašnjava značenje tog "znaka" (Iv 6, 41-51). Kao što je prethodno učinio sa Samarijankom, polazeći od iskustva žeđi i znaka vode, Isus ovdje polazi od iskustva gladi i znaka kruha kako bi objavio samoga sebe te pozvao narod da vjeruje u nj.

Narod ga traži, narod ga sluša, jer je ostao zadivljen čudom – htjedoše ga zakraljiti! -, ali kad Isus kaže da je sâm on istinski kruh, darovan od Boga, mnogi se sablažnjavaju, ne shvaćaju, i počinju među sobom mrmljati: "Ne poznajemo li mu – govorili su – oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba'?" (Iv 6,42). I počinju mrmljati. Na to Isus odgovara: "Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla", i dometnu: "Tko vjeruje ima život vječni" (rr. 44.47).

Te nas Gospodinove riječi iznenađuju i potiču na razmišljanje. One uvode u dinamiku vjere, koja je odnos i to odnos između ljudske osobe – svih nas – i Isusove osobe, gdje glavnu ulogu ima Otac, i naravno također Duh Sveti – što se ovdje podrazumijeva. Nije dosta sresti Isusa da se u nj vjeruje, nije dovoljno čitati Bibliju, Evanđelje – to je važno!, ali to nije dovoljno –; nije dovoljno ni pribivati nekom čudu, kao što je umnažanje kruhova. Mnogi su bili u prisnom dodiru s Isusom, a nisu mu vjerovali, štoviše, čak su ga prezreli i osudili. A ja se pitam: zašto to? Zar ih nije privukao Otac? Ne, to se dogodilo zato što je njihovo srce bilo zatvoreno djelovanju Duha Božjega. A ako imaš zatvoreno srce, vjera ne ulazi. Bog Otac uvijek nas privlači prema Isusu: mi smo ti koji otvaramo ili zatvaramo svoje srce. Nasuprot tome, vjera, koja je poput sjemena u dubini srca, procvjeta kad dopustimo Ocu da nas "privuče" Isusu, i kad otvorena srca, bez predrasuda "idemo njemu"; tada u njegovu licu prepoznamo Božje lice, a u njegovim riječima Božju riječ, jer nas je Duh Sveti uveo u odnos ljubavi i života koji postoji između Isusa i Boga Oca. I tu mi dobivamo dar, dar vjere.

Tada, s tim stavom vjere, možemo shvatiti također smisao "kruha života" kojeg nam daje Isus, a što on ovako izražava: "Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta" (Iv 6,51). U Isusu je, u njegovu "tijelu", – to jest u njegovu konkretnom čovještvu – prisutna svekolika Božja ljubav, koja je Duh Sveti. Tko se prepusti da ga ta ljubav privuče taj ide prema Isusu i ide s vjerom i od njega prima život, vječni život.

Ona koja je uzorno živjela to iskustvo nazaretska je Djevica Marija: prva ljudska osoba koja je prihvaćajući Isusovo tijelo vjerovala u Boga. Od nje, svoje Majke, naučimo se radosti i zahvalnosti za dar vjere. Taj dar nije "privatni", taj dar nije privatno vlasništvo nego je dar kojega treba dijeliti: to je dar "za život svijeta"!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

prije sedamdeset godina, 6. i 9. kolovoza 1945. godine, zbila su se užasna bombardiranja Hirošime i Nagasakija. Nakon toliko vremena, taj tragični događaj još uvijek izaziva užas i zgražanje. Postao je simbol prekomjerne moći čovjeka kada zloupotrebljava napretke znanosti i tehnologije i predstavlja trajnu opomenu čovječanstvu da zauvijek odbaci rat i zabrani nuklearno naoružanje i sva oružja za masovno uništenje. Ta nas žalosna obljetnica ponajprije poziva na molitvu i zauzimanje za mir, kako bismo u svijetu širili etiku bratstva i ozračje vedra suživota među narodima. Neka se s cijele zemlje uzdigne jedinstven glas: "ne" ratu, "ne" nasilju, "da" dijalogu i miru. S ratom se uvijek gubi! Jedini način da se rat pobijedi je ne voditi rat.

S iskrenom zabrinutošću pratim vijesti koje stižu iz Salvadora, gdje su u posljednje vrijeme stanovništvo snašle još veće nedaće zbog nestašice, gospodarske krize, dubokih društvenih kontrastâ i rastućega nasilja. Potičem dragi salvadorski narod da ustraje ujedinjen u nadi i ujedno pozivam sve na molitvu da u zemlji blaženoga Oscara Romera ponovo procvjetaju pravda i mir.

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!